

ւորին, ուր ժողովեալ էին մեծամեծք այլազգեաց. եւ ՚ի լինել բանից և հարցմանց վասն վանաց Ս. Յակոբայ. պատասխանի ետուն Պատրիարքն Յունաց եւ վարդապետքն Վրաց յատենի անդ և ասեն. այսուհետեւ ոչ մեք եւ ոչ ազգն մեր որ զինի, չունիմք և չունին երբէք իրաւունս յարուցանել վէճս և կամ խռովութիւնս ՚ի վերայ ազգին Հայոց վասն վանաց Ս. Յակոբայ, կառուցեալ ՚ի վերայ լերին Սիոնի. պահանջել զայն եւ կամ տմբաստան լինել զնմանէ. զի վանքն այն ՚ի սկզբանէ անտի իրաւամբ եւ ճշմարտութեամբ սեփական է ազգին Հայոց, եւ նոքա տիրեալ և ժառանգեալ են զնա ՚ի հարիւրաւոր ամաց հետէ մինչեւ ցայսօր. ոչ ոք ՚ի քրիստոնէից ունի իրաւունս, ասել ինչ և կամ հակառակիլ վասն այնր, Զայս ամենայն բանս խոստովանութեան լուաւ դատաւորն ՚ի բերանոյ Պատրիարքին Յունաց և վարդապետացն Վրաց. և ժողովն հաստատեաց զբանս վկայութեամբ իւրով. և դատաւորն հարեալ ՚ի գրի եւտ ցփոխանորդն Հայոց ցՏօնիկ. ՚ի չ Զիւհիճէ ամսոյ՝ 1037 (1626):

Գնալ Գրիգորի Պատրիարքի ՚ի Կոստանդինուպօլիս՝ յիշատակին յայլ և այլ գիրս, բայց զդէպսն ժամանակին ինքնին հարեալ է ՚ի գրի, որ պահի ցարդ արձանագրեալ յեկեղեցին Պալատու ՚ի Կոստանդինուպօլիս, յորմէ քաղեալ կարգեմք աստանօր, ի սմին ժամանակի էր եկեղեցի յանուն Ս. Նիկողայոսի հայրապետի ՚ի Թաղն Գարակիւմբրիւկ կոչեցեալ, որոյ մի մասն էր ՚ի ձեռս Հայոց բուրաստանօք և գերեզմանատամբ. իսկ բնակարանն նեղ և անձուկ. և էր իջեւանատեղի կամ տուն նրուսաղէմի Պատրիարքաց և միաբանացն նրուսաղէմի ՚ի դնալ նոցա անդ. իսկ մի մասն էր ՚ի ձեռս Լատինաց, բայց այն ընդարձակագոյն քան զՀայոցն սենեկօք պարտիզօք և բուրաստանօք. մինչ զի ՚ի հարկաւորին՝ Հայք ՚ի վարձու ունէին ՚ի նոցանէ. ի ժամանեւ Գրիգորի Պատրիարքի անդ, տեսեալ թէ անբաւական է տեղին իւրոցն. գնեաց զտուն առն ուրումն երեւելոյ՝ որ մերձ էր յեկեղեցին, որ և յետոյ բընաջինջ եղեւ այրն տամբք և բնտանեօք, և խառնեաց զայն ՚ի մասն Հայոց. կառոյց սենեակս եւ զայլ կարեւոր շինուածս. և զարդարեաց պարտիզօք և բուրաստանօք, որ